

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 13 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1826.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ευχώριοι είδησεις.

Εκ Ναυπλίου.

Ἡ νύξ τῆς τριακοστῆς τοῦ Σεπτεμβρίου περὶ τὴν πρώτην τοῦ Ὀκτωβρίου ἦτον νύξ θλιβερά εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν. Ὁ στρατηγὸς Ι. Γκούρας ἐφονεύθη. Ἐν ᾧ κατεγίνετο εἰς ἐκπλήρωσιν τῶν ἱερῶν χρεῶν του κατὰ τὴν συνθήειάν του, ἐκτυπήθη ἀπὸ ἐχθρικοῦ βολίου τὴν κεφαλὴν, καὶ πεσὼν παρέδωκε τὸ πνεῦμα, χωρὶς νὰ δυνηθῇ οὔτε λόγον νὰ προφέρῃ ἀπὸ τοῦ στόματός του. Τὸ θλιβερὸν τοῦτο συμβῆν κατελύπησε καὶ ὀπλασχιγέως καὶ στρατιώτας καὶ παλίτας, καὶ ἐκίνησεν ὅλων τὰς ψυχὰς εἰς πικρὰ δάκρυα. Ἡ ζωὴ τοῦ στρατηγοῦ Γκούρα ἦτον χρήσιμος εἰς τὴν πατρίδα καὶ χρησιμωτάτη εἰς τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν διὰ πολλοὺς λόγους κατὰ τὰς παρούσας μάλιστα περιστάσεις. Ἐθυσιάσθη ὑπὲρ τῆς πατρίδος εἰς τὸ ἄνθος τῆς ἡλικίας του.

Ἡ σεβαστὴ Διοίκησις μαθοῦσα τὸν θάνατον τοῦ στρατηγοῦ Γκούρα διέταξεν, ὡς κοινὴ μήτηρ, νὰ τελεσθῶσι καὶ εἰς Ναύπλιον τὰ μνημόσυνα τοῦ μακαρίτου, τὰ ὅποια καὶ ἐτελέσθησαν κατὰ τὴν 11 τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, καὶ τὴν ἐκκλησιαστικὴν τελετὴν συνῶδεν ἡ στρατιωτικὴ, καθὼς ἀπαιτοῦσαν ὁ στρατιωτικὸς βαθμὸς τοῦ μακαρίτου, καὶ αἱ πρὸς τὴν πατρίδα ἀξιόλογοι ἐκδουλεύσεις του. Ἡ πατρίς τιμᾷ τοὺς ἀξίους αὐτῆς ὑπερασπιστάς ζῶντας, τιμᾷ αὐτοὺς καὶ ἀποθανόντας, καὶ παραπέμπει τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὴν αἰωνιότητα διὰ τῆς ἱστορίας.

Περὶ τοῦ ἐλληνικοῦ στόλου δὲν ἀνεφέραμεν τίποτε ἀπὸ πολλοῦ· διότι οὔτε ἠξέυραμέν τι. Εἰς τὸν Αριθ. 248 τοῦ Φίλου τοῦ Νόμου ἀπὸ 1 Ὀκτωβρίου ἀναγινώσκουμεν τ' ἀκόλουθα:

“Τὴν 25 τοῦ Σεπτεμβρίου ἑνδεκα μόνον πολεμικὰ ἑρρίκια, καὶ 3 πυρπολικά τῆς Ὑδραϊκῆς μοίρας τοῦ στόλου μας, ἐξημέρωσαν ἀπ' ἐξω τῆς Μιτυλήνης ἔμπροσθεν ὅλου τοῦ Βυζαντινοῦ στόλου, ὁ ὅποιος, δυναμωθείς ἀπὸ ἄλλα πολεμικὰ ἐσχαίως καταδάντα εἰς Τενεδον, ὅπου τὰ παρέλαθεν, ἐσύγκειτο ἀπὸ κομμάτια 40, ἐξ ὧν τὰ μὲν 16 ἕως 17 ἦσαν ἡ-

μιδίσκοτα, φρεγάται καὶ κερδέτται, καὶ τὰ λοιπὰ ἑρρίκια.

Τοιαύτη Ἑλληνικὴ δύναμις τοσούτον μικροτέρα τῆς ἐχθρικῆς, καὶ κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν πλοίων, δὲν ἐδύνατο βέβαια νὰ ἐπιμείνη, καθὼς καὶ δὲν ἐπέμεινεν εἰς τακτικὴν ναυμαχίαν, ἀλλὰ ταύτην ἀπέφευγεν· ἐπειδὴ ὅμως τὸ Ἑλληνικὸν πυρπολικὸν, διοικούμενον παρὰ τοῦ Κ. Γεωργίου Πολίτου, εἶχε μείνει, διὰ τὴν γαλήνην, πολλὰ πίσω καὶ εἶχε σχεδὸν περικυκλωθῇ ἀπὸ τὰ ἐχθρικά καράβια, ἐστάλησαν βάρκαι ἀπ' ὅλα τὰ πλησιέστερα Ἑλληνικά· εἰ δὲ ἀνδρεῖοι ναῦται αὐτῶν καταφρανοῦντες τὴν ζωηρότητα τοῦ ἐχθρικοῦ πυρὸς μὲ ἀπαεραδειγμάτιστον ἡρωϊσμόν, ἐπλησίασαν εἰς τὸ πυρπολικὸν, τὸ ἔδεσαν, καὶ τὸ ἐτράβησαν ἔξω τοῦ κινδύνου. Μεταξὺ αὐτῶν διεκρίνετο ἡ βάρκα τοῦ πυρπολιστοῦ Μιχαλάκη Ροῦφα, εἰς τὴν ὁποίαν μία ἐχθρικὴ σφαῖρα κανονίσιν ἐφόνευσε τρεῖς τῶν γενναίων ἐκείνων ναυτῶν, καὶ ἄλλον ἐπλήγωσε.

Μετὰ τὸν ἀκροβολισμόν τούτον, ὅστις ἔπαυσε πρὸς τὸ ἑσπέρας, τὰ μὲν Ὑδραϊκὰ πλοῖα διευθύνοντο πρὸς τὴν Σάμον, τὰ δὲ ἐχθρικά πρὸς τὴν Χίον.”

Κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἐξέπλευσαν καὶ ἄλλα πολεμικὰ πλοῖα καὶ πυρπολικά τόσον ἐξ Ὑδρας ὥς καὶ Πέτσας εἰς ἐνδυνάμωσιν τῆς ὑπὲρ τῆς Σάμου ἀγωνιζομένης μοίρας. Αἱ τρεῖς ναυτικαὶ νῆσοι ἔδειξαν καὶ ἄλλοτε πολλάκις τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπην, καὶ ἐπρόφθασαν αὐτὴν ἐπαπειλουμένην, κατ' ἐξοχὴν ὅμως ἐφέτος. Γνωρίζουσαι τὴν μεγίστην τοῦ ἔθνικου ταμείου ἀπορίαν, ἀλλὰ γνωρίζουσαι καὶ τὸν μέγαν τῆς πατρίδος κίνδυνον, ἐξοικονομοῦσιν ἐξ ἰδίων τὸν στόλον, καὶ προφθάνουσι προθύμως τὰ κινδυνεύοντα μέρη. Κατὰ τὴν δύναμιν καὶ ἐπιμονὴν τοῦ ἐχθρικοῦ στόλου, ἡ Σάμος ἠθελεν ἀπολεσθῇ πρὸ πολλοῦ, ἐὰν δὲν ἐφιλοτιμοῦντο αἱ ναυτικαὶ νῆσοι νὰ προλάβωσι τὴν ἀπώλειαν αὐτῆς. Εἶναι λυπηρὸν, νὰ ἐξοδεύωσι τὰ ἱδια καὶ ἐκ καλῶν τρόπων ἀποκτηθέντα ὀλίγοι τινὲς ὑπὲρ πάσης τῆς Ἑλλάδος· ἀλλ' ἡ πατρίς σωζομένη δὲν θέλει φανῇ ἀχάριστος ἀναμειδίως· ἀλλὰ γνωρίζουσα τὴν προθυμίαν, τὸν ζῆλον, τὴν ἀγάπην, τὰς δυσίας αὐτῶν, θέλει τοὺς ἀνταμείψει κατ' ἀξί-

αυ. Ἀλλὰ καὶ τώρα, ἐν ᾧ ἔχουσι τὴν συνειδησί-
ν των καθαράν, ὅτι δὲν ἀμέλησαν οὐδὲ ἀδιαφόρησαν εἰς
τὸν κίνδυνον τῆς πατρίδος, ἀπολαύουσιν ἱκανὴν ἀντι-
μισθίαν τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ τὸν δίκαιον ἔπαινον ὅ-
λων τῶν καλῶν καὶ τιμίων πολιτῶν.

Εἰς τὸν περιηγούμενον ἀριθμὸν 99 ἐπεριγράψαμεν
εἰς πλάτος τὰς εἰς βοήθειαν τῆς ἀκροπόλεως γενο-
μένας δύο δοκιμὰς τοῦ Ἑπτανησίου σώματος καὶ τῶν
μετ' αὐτοῦ, καὶ ὡς ἀπέτυχον καὶ αἱ δύο. Ἡ ἀ-
κρόπολις τῶν Ἀθηνῶν ἐπρόσμενε δικάως μεγάλα κα-
τεργήματα παρὰ τῶν φιλοτίμων καὶ ἀνδρείων Ἑπτα-
νησίων· ἀλλ' ἡ τύχη ἐφάνη ἐναντία. Ἡ φρουρὰ
εἴη ἀκόμη δυνατὴ, καὶ συνισταμένη τὸ πλεῖστον
μέρος παρ' Ἀθηναίων, ἀνδρῶν ἀξίων, φιλοτίμων καὶ
ὅλως ἀφωσιωμένων εἰς τὴν πατρίδα, ἀνθίσταται γεν-
ναίως εἰς τὰς προσβολὰς τῶν ἐχθρῶν. Ὁ θάνατος
τοῦ φρουράρχου Γκούρα ἦτον ἐπιβλαβὴς ἀναμφισβόλως·
ἀλλ' ἡ ἀξία καὶ ἡ γενναιότης τῶν συναγωνιστῶν καὶ
συναδελφῶν τοῦ μακαρίτου δέλει προλάβει πᾶσαν ἐν-
δεχόμενην βλάβην. Οἱ στρατηγοὶ Σ. Κατζικογιάν-
νης, Μακρυγιάννης, Δ. Εὐμορφόπουλος, Συμεὼν
Ζαχαρίτζας, καὶ ὅσοι μετ' αὐτῶν συναγωνίζονται,
δέλουνσι φιλοτιμηθῆναι νὰ δείξωσι κατὰ τὰς παρούσας
περιστάσεις φρόνησιν καὶ πατριωτισμὸν πρὸς ἀποφυ-
γὴν πάσης βλάβης. Καὶ αὐτοὶ οἱ στρατιῶται δέ-
λουνσι φιλοτιμηθῆναι νὰ φέρωνται εὐπειθέστερα, ἐνθυ-
μούμενοι ὅτι καὶ ἡ ὠφέλεια καὶ ἡ βλάβη εἶναι κοι-
νὴ, ἔχοντες μάλιστα παράδειγμα νεώτατον τὴν ἀ-
θάνατον τοῦ Μεσολογγίου φρουρᾶν, ἡ ὁποία καὶ μύ-
ρια δεινὰ ὑποφέρουσα δὲν κατεδέχθη ποτὲ οὔτε ν' ἀ-
πειθήσῃ πρὸς τοὺς ἀρχηγούς οὔτε ν' ἀμελήσῃ τὸ
πρὸς τὴν πατρίδα ἱερὸν χρέος. Ἐὰν δὲ ἀπέτυχον αἱ
δύο· μαί, ὁ γενικὸς τοῦ ἔξωθεν στρατοπέδου ἀρ-
χηγὸς, ὁ στρατηγὸς Καραϊσκάκης, καὶ οἱ μετ' αὐ-
τοῦ συναγωνιζόμενοι, δὲν δέλουνσι ἀδιαφορήσει· ἀλλὰ
δέλουνσι κινήσει πάντα λίθον, φιλοτιμούμενοι νὰ προ-
φθάσωσι τοὺς ἐν τῇ ἀκροπόλει. Καὶ ἡ σεβαστὴ
Διοίκησις γνωρίζουσα, ὅποιον βάρος ἔχει ἡ σωτηρία
τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς
ὅλης Ἑλλάδος, οὔτε ἀμέλησεν οὔτε ἀμελεῖ εἰς πᾶν
ὅ,τι ἡμπορεῖ νὰ συμβάλῃ εἰς τὸν σκοπὸν αὐτὸν, καὶ
εἰς ἄλλο δὲν ἀσχολεῖται κυριωτέρως εἰμὴ πρὸς τοῦ-
το, καὶ τὰ ἀδύνατα δυνατὰ κάμνει, διὰ νὰ προ-
φθάσῃ τὰς λαμπρὰς Ἀθήνας.

Ὅσάκις δὲ ἐνθυμηθῶμεν τὰς Ἀθήνας δὲν ἡμ-
ποροῦμεν νὰ μὴ δακρύσωμεν καὶ εἰς τὴν τύχην
τῶν ἀρχαιοτήτων. Τὸ ἀδιάκοπον τοῦ ἐχθροῦ πῦρ
κατὰ τῆς ἀκροπόλεως ἀφανίζει καθ' ἐκάστην καὶ
ὅσα ἀκόμη ἐφείσατο ὁ πανδαμάτωρ χρόνος, καὶ ἡ
πελυχρόνιος βαρβαρότης, τῶν ἀρχαίων λαμπρῶν καὶ
μεγαλοπρεπῶν λειψάνων τῆς προπατορικῆς μεγαλουργί-
ας. Τὰ προπύλαια, ὁ Παρθειὼν, ὁ ναὸς τοῦ Πο-
σειδῶνος καὶ τοῦ Ἐριχθέως κατασυντρίβονται ἀδιακ-

πως, καὶ τὰ μεγαλοπρεπεῖα λείψανα τοῦ ἐκτὸς τῆς
ἀκροπόλεως θεάτρου εἶναι κίνδυνος μὴ ἀφανισθῶσι
ὑπὸ νόμου ἐχθρικοῦ. Τί δὲ πάσχουσιν αἱ κατὰ τὴν
πόλιν σεβάσμιαι ἀρχαιοότητες παρὰ τῶν βαρβάρων χει-
ρῶν, ἡμπορεῖ ἕκαστος νὰ συμπεράνῃ. Τοῦρκοι εἶναι
οἱ πολιορκούντες, καὶ σεβασμὸν ἀρχαιοτήτων πρετ-
μένον· Οἱ βάρβαροι οὗτοι ἡβάνιζον καὶ ἐπὶ τῆς
ἀρχῆς των καὶ αὐτὰ τὰ πολυτιμώτατα τῆς ἀρχαιό-
τητος λείψανα, καὶ δέλουνσι τὰ σεβαστὰ τώρα, ἐν
ᾧ εἶναι ἐχθροί; Ἔθνος βάρβαρον! ἔθνος ἐξολοθρευτι-
κόν!

Ἀλλὰ δράμετε, Ἕλληνες, πανταχόθεν, δρά-
μετε· σώσατε τὴν ἀκρόπολιν τῶν Ἀθηνῶν· σώσατε
τὸν σεβασμιώτατον αὐτὸν ναὸν τῆς προπατορικῆς δό-
ξης· καθαρίσατε τὸ ἱερὸν τῶν Ἀθηνῶν ἔδαφος ἀπὸ
τῆς βαρβαρικῆς βρώμας. Αἱ ψυχαὶ τῶν νικητῶν τῶν
βαρβάρων Περσῶν, τοῦ Μιλτιάδου, τοῦ Θεμιστοκλέ-
ους, τοῦ Ἀριστείδου, τοῦ Κίμωνος, εἶναι παρωρ-
γισμέναι καθ' ἡμῶν· μᾶς ἐγκαλοῦσιν ὡς ἀνάνδρους,
ὡς ἀναξίους ἀπογόνους των· ἄς τὰς ἐξιλεώσωμεν διὰ
τῆς προθύμου συνδρομῆς κατὰ τοῦ Κικυταχῆ· ἄς μὴν
ἀφίνωμεν πλέον τοὺς βαρβάρους νὰ μολύνωσι τὸ ἱε-
ρὸν τῆς Ἀττικῆς ἔδαφος, νὰ ἀνασκάπτωσι τοὺς τά-
φους τῶν λαμπρῶν προγόνων, νὰ κατασυντρίβωσι τὰ
σεβάσμια μνημεῖα τῆς προπατορικῆς δόξης. Δράμε-
τε, Ἕλληνες, δράμετε· σώσατε τὴν ἀκρόπολιν τῶν
Ἀθηνῶν· ἡ σωτηρία αὐτῆς εἶναι καὶ τιμία καὶ ὠ-
φέλιμος· τιμία, διότι σώζεται ὁ ἱερώτερος τῆς Ἑλ-
λάδος τόπος, σώζονται τὰ σεβασμιώτατα μνημεῖα
τῆς ἀρχαιότητος· εἶναι ὠφέλιμος· διότι, σωζομένης
τῆς ἀκροπόλεως, σώζεται ὅλη ἡ ἀνατολικὴ Ἑλλάς,
δὲν κινδυνεύει ὅλη ἡ πατρίς, σωζόμεθα ὅλοι. Κινη-
θῆτε λοιπὸν· φιλοτιμηθῆτε, μὴ προφασίζεσθε προφά-
σεις ἀσυγχωρήτους· ὑπακούσατε εἰς τὰς διαταγὰς
καὶ τὰς προτροπὰς τῆς Διοικήσεως· δείξατε διὰ τῶν
ἔργων ὅτι τρώντι ὠπλίσθητε ὑπὲρ πατρίδος, ὅτι
δέλετε ἐλευθερίαν, ὅτι εὐχεσθε νὰ κατασταθῇτε ἔ-
θνος αὐτόνομον καὶ ἐλεύθερον. Τὰ μεγάλα ταῦτα ἀ-
γαθὰ δὲν ἀποκτῶνται εἰμὴ διὰ τῶν ὅπλων. Εἰς τὰ
ὅπλα λοιπὸν! Τώρα μάλιστα, ὅτε καὶ οἱ ἰσχυρότεροι
μονάρχαι τῆς Εὐρώπης εἰσήκουσαν τὰς ἐλεεινὰς τῶν
Ἑλλήνων φωνὰς, ἐκάμφθησαν πρὸς τοὺς στεναγμούς
αὐτῶν, καὶ ἀπεφάσισαν νὰ συμπράξωσι δραστηρίως
εἰς τὴν ταχύτεραν αὐτῶν σωτηρίαν. Ἀκόμη ὀλίγον,
Ἕλληνες! καὶ ἡ μέλλουσα εὐδαιμονία τῆς πατρίδος
ὑπογράφεται. Ἡ ἀνατολικὴ ἐκκλησία δέλει ἐκλάμ-
ψει πάλιν ὡς τὸ πρότερον, καὶ ἡ ἐλευθερία δέλει
κατασταθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα. Μὴ ἀποκάμωμεν λοι-
πὸν· ἀλλ' εἰς τὰ ὅπλα! ἡ πατρίς μᾶς προσκαλεῖ,
καὶ ἄς δείξωμεν ὅτι εἴμεθα ἀληθινὰ αὐτῆς τέκνα δι'
ἔργων καὶ ὄχι διὰ λόγων. Εἰς τὰ ὅπλα, Ἕλληνες!
δράμωμεν εἰς βοήθειαν τῶν Ἀθηνῶν.

Μετὰ τὸν ἐξαετὴ τελευταῖον πόλεμον τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὴν Τουρκίαν ἠκολούθησεν ἡ εἰρήνη μεταξὺ τῶν δύο διαμαχομένων δυνάμεων, γενομένη κατὰ τὸ 812 ἔτος. Ἡ ἀδύνατος Τουρκία ἠναγκάσθη τότε νὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν Ῥωσσίαν καὶ πρὸς ἰδίαν αὐτῆς ἐπιδόσιν, καὶ ἡ Ῥωσσία ἐπαπειλουμένη παρὰ τῶν ἄλλων ἐπετάχυνε τὸν συμβιβασμόν. Ἐμείναν ὅμως μεταξὺ τῶν δύο δυνάμεων ἄρρηκτα τινὰ διαφιλονεικούμενα, καὶ ἡ περὶ αὐτῶν πραγματεία διήρκεσε χρόνους. Ἡ Τουρκία ὑποστηριζομένη παρ' ἄλλων δὲν ἤθελε νὰ ἐνδώσῃ, καὶ ἡ Ῥωσσία δὲν ἤθελε νὰ καταφύγῃ εἰς τὰ ὅπλα, καὶ νὰ εἰσάγῃ δι' αὐτῶν τὴν Τουρκίαν εἰς συμβιβασμόν, διὰ τὰ φιλήσυχα τοῦ μακαρίτου αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου φρονήματα. Ἡ Ῥωσσία ὑπέφερεν ἐν τῷ μεταξὺ ὕδρεις παρὰ τῆς Τουρκίας, καὶ ὅλος ὁ κόσμος ἐπρόσμενε πόλεμον μετὰ τὴν εἰς τὸν θρόνον ἀνάστασιν τοῦ νέου αὐτοκράτορος Νικολάου, εἰς ἐκδίκησιν τῶν ὕδρεων ἐκείνων, ἐν ᾧ μάλιστα καὶ ἡ διάθεσις τοῦ Ῥωστικοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατεύματος ἐκκλινε περισσότερον εἰς πόλεμον. Ἀλλ' ἐξαίφνης μανθάνομεν ἀντὶ πολέμου εἰρήνην. Ἀγνοοῦμεν εἰσέτι καὶ ἂν συνεβιβάσθησαν αἱ δύο δυνάμεις, καὶ προσμένομεν ἀνυπομένως νὰ τὰ μάθωμεν. Ἐν ἰσοσούτῳ ἐκδίδομεν τὸ ἐπόμενον ἀντίγραφον ἐπισήμου γράμματος ἐκ Κωνσταντινουπόλεως γεγραμμένου Ἰαλιστὶ ἀπὸ 2 (14) Ὀκτωβρίου.

Κύριε !

Σπεύδω νὰ σᾶς κοινοποιήσω ὅτι ἐχθὲς ἑσπέρας ἔφθασαν πολλὰ πλοῖα ἐξ Ὀδησσοῦ, φέροντα τὴν εἰδήσιν, ὅτι κατὰ τὴν 25 Σεπτεμβρίου Ἐ. Π. ὑπέγραψαν οἱ πληρεξούσιοι τῆς Πόρτας εἰς Ἀκ-κερμάνι τὰ προβληθέντα παρὰ τῶν πληρεξουσίων Ῥώσων ἄρθρα, καὶ ἐπομένως ἡ εἰρήνη ἐτελείωσε. Τὸ συμβᾶν τοῦτο διεδόθη ἐν ῥοπῇ μετὰ μεγάλης αἰσθαντικότητος· διότι ὁ ἐπαπειλούμενος πόλεμος ἔπαυσε, καὶ αἱ ἐξ αὐτοῦ ἀταξίαι.

Ὑστερον τούτου περιμένομεν τὴν περιστατικωτέραν διασάφησιν, καὶ εἰσέτι ἄλλα κινήματα, τὰ ὅποια ἐντὸς ὀλίγου ἴσως θέλουσιν ἀκολουθήσει εἰς διαπραγματεύσιν καὶ τελείωσιν τῶν πραγμάτων τῆς Ἑλλάδος, περὶ τῆς ὁποίας φαίνεται ὅτι ὅλαι αἱ μεγάλαι αὐλαὶ ἐσυμφώνησαν, καὶ ἡ Ἀγγλία θέλει εἶσθαι περισσότερον γενναία, κεφαλὴ τῆς διαπραγματεύσεως ταύτης ὡς α.

Συνέχεια καὶ τέλος τοῦ εἰς τὸν Ἀριθ. 98 διακεπόντος Ἀρθρου

Εὐρωπαϊκὴ πολιτικὴ.

Ὁ πόλεμος ἤμπορει νὰ ᾔηται καὶ μέτρον φρονήσεως ἐκ μέρους τῶν διοικήσεων. Ἐὰν τὸ Γαλλικὸν μινιστέριον ἤθελεν ἀποφατίσει εἰς τοῦτο, ὅταν οἱ Πρωῦσοι εἰσέβαλον εἰς τὴν Ὀλλάνδαν, ἡ ἐπανάστασις ἴσως δὲν ἤθελε συμβῆ, ἡ τοῦλάχιστον ἤθελε βραδύνει ἡ ἐποχὴ αὐτῆς. Ἡ Μεσόγειος θάλασσα εὐφρίσκεται τὴν σήμερον περικυκλωμένη ἀπὸ ἡφαιστειῶν

(volcans) : ἡ Ἑλλάς, ἡ Τουρκία, ἡ Ἰσπανία· καὶ πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι θέλουσιν ἐκρογῇ.

Ποῖον εἶναι κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις τὸ συμφέρον τῆς Ῥωσσίας; Χωρὶς τινος ἀμφιβολίας τὸ νὰ κινήσῃ πόλεμον (*), τὸ νὰ ὠφελῇ ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς μόνης δυνάμεως, ἥτις ἐδύνατο νὰ βραδύνῃ τὴν πτώσιν τοῦ Ὀθωμανικοῦ βασιλείου· νὰ μὴ δώσῃ εἰς αὐτὸ καιρὸν εἰς τὸ νὰ συνειδήσῃ τὸ μόνον ἀποτέλεσμα τοῦ πολιτισμοῦ, τὸ ὅποιον ἤμπορει νὰ παρεδεχθῇ, τὴν τακτικὴν, ἡ ὁποία ἀφανίζει τοὺς ἀνθρώπους σωρηδόν, ἐν ᾧ τὸ ἄτακτον στρατιωτικὸν φονεῖ ἀνθρώπους κατὰ μέρος. Ἡ Ῥωσσία δὲν χρειάζεται κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν εἰμὴ ἐν στρατιωτικὸν κίνημα, διὰ νὰ κυριεύσῃ τὸ Βυζάντιον, νὰ μεταχειρισθῇ τὸ σαράϊ, ἂν εὐρῇ ἀντίστασιν τινὰ, ὡς ἐμεταχειρίσθη ὁ σουλτάνος τὰ στρατιωτικὰ τῶν γενιτζάρων καταγωγή, καὶ νὰ ὑψώσῃ εἰς τὸν Βόσπορον τὴν σημαίαν, ἥτις θέλει κάμει ὑστερώτερα τὰ παράλια τῆς Μεσογείου θαλάσσης νὰ τρέμωσιν.

Διὰ τοῦ μέσου τούτου, τοῦ μόνου ἴσως, ἤθελε δικαιωθῇ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας ἐνώπιον τῶν Ἑλλήνων, τῶν ὁποίων ἤθελε γενῇ διαιτητῆς· ἤθελεν ἐλκύσει πάλιν πρὸς ἑαυτὸν τὸ στρατεύμα του· καὶ ἂν ἐσυμβουλευέτο ὀρθῶς, ὥστε νὰ δώσῃ καὶ εἰς τοὺς λαοὺς τοῦ νόμου καὶ πολίτευμα, ὁποία τὰ ἥθη των δύνανται νὰ φέρωσιν, ἤθελεν ἀπολαύει ἐν εἰρήνῃ δόξαν δικαίαν.

Ἡ Αὐστρία ἤθελε ταραχθῇ τῇ ἀληθείᾳ δι' αὐτὴν τὴν ἀπόφασιν· ἀλλὰ τί δύναται ἡ Αὐστρία διὰ τὸ παλαιὸν τῆς σύστημα τῆς ἐπιγαμίας, τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς ὑποκρίσεως; Ἐμπορεῖ νὰ κάμῃ πόλεμον διὰ τῶν μεταλλικῶν της, ὅταν τῆς λείπῃ τὸ μέταλλον, τὸ ὅποιον εἶναι τὰ νεῦρα τοῦ πολέμου; Θέλει δυνηθῇ νὰ ἐλπίσῃ εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐκτίσιν τοῦ τραπεζίτου τῆς ἱερᾶς συμμαχίας; ἢ ἡ φιλοσοφικὴ κρίσις τὸν ἐδίδαξε πρὸς μεγάλην τοῦ ζημίου τὸ νὰ ᾔηται φρονιμώτερος. Ἐπειτα ἂν ἡ Αὐστρία θελήσῃ νὰ κινήσῃ, ἰδοὺ ἡ Πρωσσία ἐναντίον της· ἡ Πρωσσία, γενομένη ἀνεξάρτητος διὰ τοῦ θανάτου τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου, ὅστις τὴν ἔκαμνε νὰ πληροῖν διὰ τῆς ἰδίας αὐτῆς καταβρομήσεως τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς αὐτὴν προστασίαν. Ἡ διάλυσις τῆς ἱερᾶς συμμαχίας ἔδωκεν εἰς τὴν κατὰ τῶν Αὐστριακῶν ἀντιπάθειαν τῶν Πρωσσῶν ὅλην τὴν παλαιάν της δραστηριότητα. Ἐπειτα ἡ Πρωσσία, ἀδύνατος πανταχοῦ διὰ τῶν καταχωρισμένων ὁρίων τῆς ἐπικρατείας της, καὶ, καθὼς εὐφυνέστατα εἶπεν ὁ Κύριος Πράδος (de Pradt), μὴ ἔχοντα οὕτως εἰπεῖν, εἰμὴ μίαν πρότυψιν μόνον πρὸς τὴν Εὐρώπην, ἔχει χρειαν ὅχι ἴσως αὐξήσεως, ἀλλὰ στρογγυλώσεως τῶν ὁρίων της, καὶ ἀσφαλίσεως τελευταίων δι' ἀληθινῶν ὁρίων. Ἡ περίστασις εἶναι καλὴ διὰ τὸν βασιλέα τῆς

(*) Ἀλλ' ἀντὶ πολέμου ἔκλειπεν εἰρήνην! Ἰδοὺ τὰ πραγματοποιούμενα.

Σημ. τὸ ἄτακτον.

Προυντοίας, ὅστις εἶναι τὴν σήμερον πενθερός τοῦ βασιλεύοντος αυτοκράτορος, ἐν ᾧ πρότερον ὑπετάσσετο εἰς τὸν αυτοκράτορα Ἀλέξανδρον.

Ἡ Γερμανικὴ συμμαχία θέλει ἰδεῖ εὐχαρίστως τὸν χαρμόνιον τῶν Ῥωσικῶν δυνάμεων διευθυνόμενον πρὸς τὸν Εὐξείνιον Πόντον. Ἐν ᾧ δὲ ἡ Αὐστρία βιάζεται εἰς αὐτῆς τῆς Δέσεως τῆς νὰ προσηλώσῃ ὅλην τῆς προσοχὴν πρὸς τὰς ὀχθὰς τοῦ Διναύβου, αἱ δυνάμεις τῆς δευτέρας τάξεως, καὶ οἱ ἡγεμόνες τῆς Γερμανίας θέλουσιν ἐλπίζει νὰ ἰδῶσιν ἑαυτοὺς ἐλαφρύνοντας ἀπὸ τοῦ καταπιέζοντος αὐτοὺς ζυγοῦ.

Ἀλλὰ τί θέλουσι πράξει κατ' αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία; Ἡ πρώτη εἶναι ἀληθὲς ὅτι κρατεῖ πάντοτε εἰς τὰς χεῖράς της τὴν τιμὴν τοῦ Ποσειδῶνος· ἀλλὰ δὲν ἔχει καὶ στρατεύματα περιττὰ εἰς κίνησιν, καὶ ὅσον στρατεύματα ἔχει μόλις ἐξαρκεῖ εἰς διατήρησιν τῶν πολυαρίθμων ὑπεροπῶν κατακτήσεών της, καὶ εἰς φύλαξιν τῆς ἐσωτερικῆς εὐταξίας ἐπαπειλουμένης καθ' ἑκάστην.

Ἡ Ἀγγλία δὲν ἔχει εἰς τὴν ἐξουσίαν της κανὲν μέσον εἰς τὸ νὰ ἐμποδίσῃ διὰ τῆς ἰσχύος τὴν κυρίευσιν τῆς Τουρκίας. Δὲν ἡμπορεῖ νὰ συσσωματώσῃ δι' ἀπλῆς μόνον προσκλήσεως τὰ στρατεύματα τῆς Εὐρώπης, ὡς ἔκαμ' ἔποτε, ὅτε ὁ νεώτερος κατακτητὴς ἐπαπειλεῖ τὴν Εὐρώπην ὅλην· δὲν ἡμπορεῖ νὰ εὕρῃ πλέον στρατεύματα νὰ μισθώσῃ εἰς τὴν Γερμανίαν, καὶ ἡ χρηματικὴ τῆς κατάστασις δὲν τὴν συγχωρεῖ πλέον νὰ διδῇ ἀσώτως χρηματικὰς βοηθείας εἰς ἄλλους. Τὸ καλεῖότερον τῶν ὅσων ἡμπορεῖ νὰ πράξῃ, διὰ νὰ φυλάξῃ εἰς τὴν Μεσόγειον τὴν ἰσορροπίαν πρὸς τὴν Ῥωσίαν, εἶναι τὸ νὰ κηρυχθῇ φανερῶς ἐπ' αἰκῆς τῶν Ἑλλήνων, νὰ συσσωματώσῃ μετὰ τῶν ἡρώων τοῦ Μεσολογγίου ὅλας τὰς ἱπάρχιας, ὅσαι δὲν ἐτόλμησαν ἀκόμη νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὸν πόλεμον· νὰ ἀναστήσῃ εἰς τοὺς περιφήμους ἐκείνους τόπους ἔθνος δυνατόν, τοῦ ὁποῖου νὰ γενῇ αὐτὴ ὑποστήριγμα, καὶ τὸ ὁποῖον ἡμπορεῖ νὰ ἔχῃ ἀκόμη χρεῖαν αὐτῆς πολλοὺς χρόνους· ἰσχυρὰ ἔπειτα διὰ τῆς κατακτήσεως τῆς Μάλτας, καὶ τῶν Ἰονίων νήσων, διὰ τῆς Δέσεως τῆς Γιβραλτάρ καὶ τῆς γειτονίας τῆς Πορτογαλλίας, δὲν ἔχει τίποτε νὰ φοβῆται εἰς τὴν Μεσόγειον, ἐν ᾧ θέλει ἀπολαύει ἐν ἡσυχίᾳ ὅλων τῶν ὠφελειῶν, ὅσας ἡ φρόνησίς της καὶ ἡ σοφία της προητοίμασαν εἰς αὐτὴν κατὰ τὴν μεσημερινὴν Ἀμερικὴν.

Περὶ δὲ τῆς Γαλλίας τι νὰ εἰπώμεν; τί ἄλλο ἡμπορεῖ τις νὰ πράξῃ εἰμὴ νὰ στεναίξῃ, διὰ τὴν τύχην της, διὰ τὴν πολιτικὴν ταπεινώσιν, εἰς τὴν ὁποίαν τὴν κατήντησε μινιστέριον ταπεινόφρον, τὸ ὁποῖον κατατρίβει τὸν καιρὸν τοῦ εἰς τὸ νὰ μὴ κάμνῃ τίποτε ἢ νὰ κάμνῃ κακόν· τὸ ὁποῖον δὲν ἀσχολεῖται εἰμὴ εἰς παράτασιν τῆς ἀθλίας αὐτοῦ ὑπάρξεως διὰ τῶν μηχανημάτων· τὸ ὁποῖον εὐρήκε

τὸ μέσον τοῦ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τοῦ 16' αἰῶνος εἰς τὰς θεησκευτικὰς ἀμφισβητήσεις, καὶ δὲν θέλει ἀφήσῃ ἄλλο τι κατόπιν τοῦ εἰμὴ μοναστήρια. Ἀλλ' ἂν ὑπάρχῃ συμβουλή, τὴν ὁποίαν ἡμπορεῖ τις νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸ τὸ μινιστέριον, ἡ συμβουλή αὕτη ἤθελεν εἶναι, τὸ νὰ κάμῃ τὸ μόνον πρᾶγμα ἐξαρτώμενον ἐξ αὐτοῦ κατὰ τὴν ἐνεστῶσαν αὐτοῦ ταπεινὴν κατάστασιν, δηλαδὴ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ τῶν περιστάσεων, διὰ νὰ διορθώσῃ ὅσα κακὰ ἐπρεξένησεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, δίδον εἰς αὐτὴν συνταγματικὴν διοίκησιν.

A. A.

Εἶδοποιήσεις.

Ἐτελείωσε καὶ τὸ δεύτερον ἑξάμηνον, καὶ ἐπομένως τὸ πρῶτον ἔτος τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Σεβαστὴ Διοίκησις μᾶς ἔδειξε τὴν εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν τῆς ἔφημερίδος αὐτῆς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν μας ἐφεσίν της, καὶ εὐπειθοῦντες κατὰ χρέος εἰς τὰς δαταγὰς της ἀναλαμβάνομεν πάλιν τὸ ἐπίπινον αὐτὸ ἔργον, εὐχόμενοι τὰ κρεῖττω εἰς τὴν πατρίδα.

Ὅσον καὶ ἂν ἐφιλοτιμούμεθα νὰ δώσωμεν εἰς τὴν ἔφημερίδα τὴν ἀνήκουσαν τελειότητα, καὶ νὰ καταστήσωμεν αὐτὴν ἀληθινὸν διδακτικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἐστᾶθ' ἀδύνατον, καὶ εἶναι πολλὰ τούτου τὰ αἷτια· ἀλλὰ θέλομεν δοκιμάσει εἰς τὸ μέλλον νὰ πληρώσωμεν τοῦλάχιστον, καθ' ὅσον δυνηθῶμεν, πολλὰ ἐλλείμματα.

Πολλοὶ τῶν ἀναγνωστῶν μᾶς ἔδειξαν τὴν εὐαρέστησίν των· ἀλλὰ καὶ πολλοὶ, δὲν ἀμφισβάλλομεν, ἐδυσαρεστήθησαν. Οὐδὲ ὁ Ζεὺς αὐτὸς τοῖς πᾶσιν ἀνδάνει. Εὐχαριστοῦμεν τοὺς πρώτους, καὶ ἐξαιτοῦμεν τὴν μετριότητα καὶ συγκατάδασιν τῶν δευτέρων.

Εἰς τὰς ἐσωτερικὰς εἰδήσεις ἐπρὸς παθήσαμεν παντατὲ νὰ φανῶμεν ἀκριβεῖς καὶ πιστοὶ, καὶ ἐδώκαμεν εἰς τοῦτο ἰκανὴν προσοχὴν. Τοῦτο θέλομεν πράξει καὶ εἰς τὸ ἐξῆς. Κατὰ δὲ τὰ ἐξωτερικὰ ἐφάνημεν φειδωλοὶ· ἀλλὰ τὸ ἔλλειμμα τοῦτο δὲν ἦτον πάντοτε ἡμέτερον.

Ἡ ἐτήσιος τῆς ἔφημερίδος τεμὴ μένει ἡ αὐτὴ, δηλαδὴ ἐξ τάλληρα δίστυλα τῆς Ἰσπανίας, κατὰ ἑξάμηνον ἀπαραιτήτως προπληρωτέα.

Ἐν Ναυπλίῳ 1826 Ὀκτωβρίου 12.

Ὁ Συντάκτης

Θ. Φαρμακίδης.

